

ואדי סליב

כך מתקנים?

צרפתי רוה לבוש חליפה אפורה, זכה למנה גדולה של אהדה. הוא לא התרגש. כי ז'אן פירו הסביר כבר פעמים רבות את עבודתו המדעית, ובכל הזדמנות קיבל הקהל את הרצאותיו בתשוקה.

ערב קודם לכן, נחבא ז'אן פירו, הנוהג לבלות את חופשותיו בחפירה אצל ארכי-אולוגים אחרים, אל הכלים. הוא לא התבלט על הבמה המכובדת של היכל התרבות, שם נפתח הכנס המיוחד של חברת העתיקות.

בניגוד לתוכנית לערוך את הכנס באילת, החליטו ראשי החברה לכבד את שנת-היובל של תל-אביב. גם נושא הכינוס הוקדש לתל-אביב, כששורה ארוכה של מלומדים מת-כחנת להוכיח כי תל-אביב זקנה מכפי שהיא נראית. לא היה להם ספק כי בתל-אביב גרו קיבוצים גדולים של עמים פרי-מיסביים, עוד זמן רב לפני שכמה עשרות יהודים החליטו להקים את השכונה היפואית של בית וגן. השאלה הייתה רק כמה שנים לפני כן חיו כבר שבטים שונים באזור זה.

מדעני אברהם אבינו. לז'אן פירו היה מה לומר בנידון. כי הצרפתי, שבניגוד לרוב בני עמו לא נהג אף פעם לשתות משקאות חריפים, התמחה בארכיאולוגיה מ-לפני 10,000 שנים.

לא בקלות הגיע ז'אן פירו, שבא לארץ לפני 14 שנים אחרי סיום לימודיו בסורבון, לעמדה מכובדת של מרצה בכיניוסי החברה לחקר ארץ-ישראל. היה עליו תחילה לחפור חלקות רבות בארץ, להזיע בגילוי כמה כדי חרס עתיקים.

ז'אן חפר ביסודיות — בבאר-שבע, ליד הכינרת ובמלחה. חפירותיו מצאו חן בעיני ארכיאולוגים אמריקאיים, והם החליטו לגייס כספים עבורו. בכספים אלה הגביר פירו את קצב עבודתו, עד שאנצל לחתר על חיו המשפחתיים אחרי שהתגרש כבר כמה פע-מים. את פיצויו מצא באדמה: כפרים תת-קרקעיים, בהם חיו בני-אדם לפני 10,000 שנים.

הגבר הרוה בעל התסרוקת הקצרה, לא הגיע לארץ בהשפעת התנ"ך. הוא נשלח אל מחלקת-המועצ של הכנסיה הדומיניקנית בי-ישראל, התאהב בארץ והחליט להמשיך בה את מחקריו. ההצלחה המקרית לא הסתיימה בגילוי כפרים תת-קרקעיים ליד באר-שבע, שרידי תקופה הרבה יותר קדומה מאשר ימי אברהם אבינו. פירו בא גם לגושדן, חפר באזור אזור. על חפירות אלה הרצה השבוע.

את החפירות בגושדן ביצע ז'אן פירו בזהירות רבה. הוא חילק את השטח לרי-בועים, חפר כל ריבוע לחוד. כבר אחרי שגילה כמה כלים עתיקים יכול היה לקבוע את היקף היישוב הקדום ומבנהו. הוא המ-שיך לחפור, גילה שכבות ארכיאולוגיות רבות — אחת ההוכחות החותכות כי באזור תל-אביב של היום חיו לפני 7000 שנים בני אדם קדמוניים.

גת-ירמון ונאפוליון. לא היתה זו ה-עבודה היחידה שגילתה כי האזור עתיק. גם ד"ר יעקב קפלן (50), יושב-ראש מחלקת הארכיאולוגיה של עיריית תל-אביב, תי-ענין לדעת כמה שנים לפניו כבר היה יישוב אנושי במקום. הוא חפר מוזיאון מיוחד בי-יפו, בשטח דחוס עתיקות, הגיע למסקנות משכנעות על קדמוניות היישוב בחבל-ארץ זה. מאז לא הפסיק קפלן, שהוא כמעט-צבר, להתעסק במוזיאון שלו. גם בימי ה-כינוס דאג להימצא בו כל יום, השגיח אישית על הטיפול בו. "זוהי הדוכסות היפואית של קפלן", הסביר אחד מחבריו, שלא התפלא כי קפלן עזב את אולם ההרצאות ומיהר ליפו.

גם בתוך שפע המלל של הכינוס, שהל-היב את דמיונו של 1000 המאזינים על צורת החיים לפני אלפי שנים, לא חסרה האקטואליות הישראלית הרגילה. הוזכר אי-תה יוזם הכינוס, חיים לבנון ראש עיריית תל-אביב, בתשובה להצעתו המפורסמת של דוד בן-גוריון, כי צריך להחליף את שם העיר ליפו: "אולי הארכיאולוגים יגלו כי גם השם תל-אביב הוא שם עתיק, או לא תהיי-נה בעיות בקשר לשם העיר."

הארכיאולוגים חייכו. גם הם רצו לדעת איך נקרא האזור לפני כמה אלפי שנים. אם לא ידעו את התשובה המלאה, הרי שלפחות, כמו אחרי כל שנת מחקר נוספת, ידעו כמה עובדות חדשות בקשר לכך. את הגילויי הבולטים העיקריי גילה רקטור ה-אוניברסיטה העברית וגיסו של נשיא ה-מדינה, הפרופסור בנימין מזר: "מה שנקרא פעם גת-ירמון, נקרא היום בשם הר-גפולי-און". השמות השתנו. הגבעות לא זזו.

כתב האישום היה מחולק לפי שעות: "בשעה 0830 או סמוך לשעה זו, ברחבה שבין משרד הדאר והמטה המחוזי של משר-טרת ישראל בחיפה, השתתפו הנאשמים בהתקהלות בלתי-חוקית... הקימו רעש בלי-סיבה מתקבלת על הדעת, בצורה העשויה להביא לידי הפרת השלום... לפני הצהרים בכרך פייסל, שהוא מקום ציבורי, התנהגו באופן פרוע..."

האולם הקטן היה מלא עד אפס מקום. לא סקרנים, לא עתונאים וגם לא בני-משפחה חרדים — אלא נאשמים. 14 בסך-הכל. תינוק החל לפתע פועה. "תוצאי אותו ה-חוצה", ציחה השופט, "לא יתכן שהוא יבכה ויפריע לנו כל הזמן."

אמו של התינוק, נאשמת מס' 4 סימי דרעי, מילמלה במבוכה: "אבל אין לי עם מי להשאיר אותו כשאני באה לבית-המשפט."

השופט עמד על תביעתו בתוקף: "לא יתכן שבכל חיפה אין לך עם מי להשאיר אותו". זקנה, שנדחסה לפינה הרחוקה של האולם, התנדבה לקחת את התינוק החוצה. אך בטרם תיסגר הדלת שתפרידו מאמו, הש-מצ' התינוק בן ששת החודשים יללת-מחאה. השקט חזר על כנו, המשפט המשיך להת-נהל.

נקמנות בסיטונות. היה זה אחד המחזות המדכאים שנגולו איפעם בבית-משפט ישראלי. הנאשמים לא היו ראשי-ליכוד עולי צפון אפריקה, גם לא מנהיגים של מדינה. היו אלה תושבים רגילים של הוואדי. שוטר אחרי שוטר עלה להעיד כי אכן ראה נאשם מספר זה או אחר משתתף בהפגנה הראשונה של ה-9 ביולי, למחרת פציעתו של הסבל עקיבא אל-קרקי.

עדות התביעה לא השאירו ספק כי אמי גם התקיימה באותו תאריך הפגנה של תוש-בי הוואדי, כחצר מטה המשרדה. מבחינה חוקית, יתכן גם כי הצליחו להוכיח את חלקו של נאשם זה או אחר במאורעות של אותו יום. אך מה שהשוטרים לא סיפרו היה הרקע המיוחד לאותם מאורעות: הב-טחת המשרדה וראש העיר, כי לא יתנקמו בתושבי הוואדי אם אלה יתורו בשקט לבתי-הם ולא יחדשו את ההפגנות.

העמדתם למשפט של ה-14 — חלק מיותר מ-40 תושבי הוואדי שיועמדו בימים אלה לדין באותן אשמות — היתה הפרת ציגית של אותה הבטחה.

במשך השבועות שעברו מאז, התרוצצו עשרות הנאשמים בחיפוש אחר הדבר ה-ראשוני הדרוש לכל נאשם בדין: הגנה משי-פטית. כסף לתשלום שכר-טרה לא היה להם, גם לא שמות מפוצצים שימשכו פרקי-ליטים צמאי-פירסומת. החלה עבודת נמלים של שידולים והתרוצצויות, שהובילו בדרך-כלל אל סניפי המפלגות השונות. מרכזי הסניפים היו מוכנים לספק הגנה משפטית — רק לאלה מן הנאשמים הרשומים במפ-לגתם, או לאלה העשויים להביא תועלת כלשהי למפלגה.

לבסוף נמצאו שלושה פרקליטים צעירים — משה אמר, דוד אלמגור ושמואל מינ-צר — שהתנדבו לספק משפטם של חסרי-היכולת מואדי-סליב. אחרי שראשי הליכוד הורשעו והוכנסו לבית-הסוהר, נראה המשפט הסיטוני כמעשה נקמות מובהק. הפליט אחד הנאשמים, לעבר התובע המשטרתי כשה-יירד במדרגות בית-המשפט: "כך אתם רוצים לתקן את המצב של המארוקאים?"

אחר הסביר: "יש להם מטרה אחת — להכניס אותנו לבית-סוהר לפני הבחירות. הם לא רוצים שנסתובב בעיר ביום ה-בחירות, כדי שלא נוכל לעודד אנשים להצ-ביע בעד בן-הרוש."

מדע

איך קראו לתל-אביב?

האולם היה חשוך. על הבד הופיעו שיקופיות. לידן ניצב גבר אלגנטי, שדמה לקצין-מבצעים קרבי. הוא הסביר איך לנוע בתוך כל מיני תעלות וכוכים, בעזרת מקל ארוך ביאר את התמונות. כשגמר את הר-צאתו פרץ הקהל במחאות-כפיים. עשרות ארכיאולוגים מקצועיים וחובבים, שבאו לכנס ה-15 של החברה לחקר ארץ-ישראל ועתיקו-תיה, ניגשו לחלק את ידו. ז'אן פירו (39),

אלפי בחורים כמותו חוללו תמורה בנוף הארץ. הם חניכי ישיבות ובתי-אולפנה שהוקמו ונתמכו על-ידי המפלגה הדתית הלאומית המזרחי- הפועל המזרחי.

אתה פוגש אותם במושב ובקיבוץ, בצהל ובסדנה, בעיר ובכפר.

הם מבשרים את התחוללותו הקרובה של השנוי באקלים הרוחני והמוסרי של המדינה, ומהם פינה ויתד להחזרת מורשת אבות לבנים תועים.

בשעה ש.בני-הטובים מעסיקים את המשטרה.... הם מניחים יסוד איתן למדינה נאמנה לערכי הנצח של האומה.

אם ברצונך לזרז את התהליך הזה - הטה אף אתה שכמך ושא יחד אתנו בעול המשימה. בעזרתך יהיו האלפים לרבבות.

חזית דתית לאומית
המזרחי - הפועל-המזרחי
ובלתי מפלגתיים

תזכורת!

אתה עוד יכול להספיק לחלא טופס סוטו בחירות

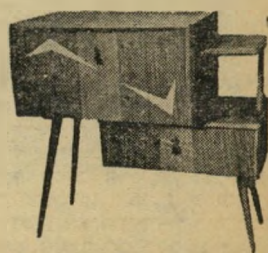
דואו
בי"ס
לרקודים
אקסקלוסיבי
ההרשמה: תל-אביב
רח' פינסקר 2 8-5 אהה"צ

המינוי
קיבלת
חשבון.
נא
פרט
אותו
בהקדם.

מיכאל קגו

ביחד לרהיטים
וארונות
לרדיו-פטיפונים

טלפון 85638 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42
(בסימטה, רח' 360, מס. 6)